

Kedden délután súlyos autószerencsétlenség történt a kettőshatárnál.

Felborult az Angol-Magyar Bank autója. — Dr. Palócz Sándor 16 hónapos fia meghalt. — Gál igazgató felesége és leánya könnyebben megsérültek.

Megrendítő autószerencsétlenség történt kedden délután hat óra tájban a Budapesti felé vezető országúton, amelynek áldozata egy 16 hónapos gyermek, aki néhány perccel a szerencsétlenség után meghalt. A tragikus autószerencsétlenség híre pillanatok alatt futott szét a városban és mindentől általános részvét nyilvánult meg. A szerencsétlenségről a *Delmagyarország* munkatársa a következőket jelentheti:

Kedden délután az Angol-Magyar Bank autóján Gál Miksa vezérigazgató felesége és leánya kirándulásra indultak Szatymaz felé. Az igazgatóék meghívták rokonukat, dr. Palócz Sándor szegedi ügyvédet, aki örömmel csatlakozott a kirándulókhoz és magával vitte 16 hónapos fiacskáját is. Az autóban Palócz Sándor kislátat ölébe vette és a régi Ford-kocsi elindult a dorozsmai országúton Szatymaz felé.

Az enyvygár után, nem messzire Kettőshatártól, a kocsi harminc-negyven kilométeres sebességgel haladt az országúton, mikor

egyszerre a kűllök megpattantak és az autó féloldalra fordulva a szántóföldre szaladt és felborult. A bentülők kiestek a kocsiból és Palócz Sándor kislátat karjában magasra tartva igyekezett megmenteni.

A szerencsétlenség után, amikor a kirándulók az első ijedség után magukhoz tértek, azonnal a kislátat vették ápolás alá, aki eszméletét veszítve feküdt apja karjában. Palócz Sándor Gálék társaságában a közelben lévő kúthoz szaladtak, ahol vízzel próbálták a kislátat eszméletre téríteni. Ez azonban nem sikerült.

Néhány perc múlva arra haladt el egy szénászekér és Palócz Sándor könyörögni kezdett a kocsi tulajdonosának, hogy a sebesült gyereket vigye be a városba. A kocsi tulajdonosa csak hosszas könyörgés után vette fel kocsijára az autó szerencsétlenül járt utasait és indult el

velük Szeged felé.

Alig indult el a szekér, Palócz Sándor, aki kis gyermekét karjában tartotta, néhány perc múlva észrevette, hogy

a gyerek, azékkül, hogy visszanyerte volna eszméletét, meghalt.

A kórházba érve az egész társaságot az ügyeletes orvos részeseittele első segélyben, mert úgy Palócz Sándor, mint Gál Miksa és leánya kisebb-nagyobb zúzódásokat szenvedett. Egyiknek sincs életveszélyes sebesülése.

A kórházban azután megállapították, hogy a kislátat mindkét halálát okozó tényező a kocsi felborulása és a haldít valószínűleg koponyatörés okozta. A kis holttestet egyébként holnap reggel felboncolják, hogy megállapíthassák a halál pontos okát.

A szerencsétlenséget nyomban jelentették a rendőrségnek, ahonnan dr. Thierry Lajos rendőrtanácsos, *Rohonyi* autószerelő társaságában a szerencsétlenség színhelyére ment. A helyszínen a rendőrség kihallgatta a régi Ford-kocsi sofőrjét, míg az autószerelő az autót vizsgálta meg, amelyről megállapította, hogy régi, rozoga kocsi, amelynek nem volt egyetlen ép darabja sem. A sofőrt előállították a rendőrségre, ahol az ügyeletes orvos megállapította, hogy a kislátat nem életveszélyesek.

Palócz Sándor sérüléseit a kórházban költötték be és a fiatal szegedi ügyvéd ezután szomorúan ment haza feleségéhez és a kis fejlődő unoka kedvéért Szegedre érkezett nagyszülőkhöz, hogy a tragédiáról értesítse őket. A mélyen megrendített fiatal asszonyka a tragikus hír vétele után annyira rosszul lett, hogy azonnal dgyba kellett feküdt. Nemsokára orvos vette ápolás alá. Dr. Palóczot is lakásán ápolják. Gál Miksa és leánya zúzódásai szerencsére nem veszélyesek és remény van arra, hogy rövidesen teljesen meggyógyulnak mindketten.

A törvényszék izgalmas tárgyalás után megszüntette a kényszeregyezségi eljárást Andor Zsigmond ellen.

Andor Zsigmond ismerte: kényszeregyezségi kérelmét kedden délelőtti tárgyalta Kulir Rezső törvényszéki bíró. A nagy érdeklődéssel várt tárgyaláson Andor igazgató személyesen jelent meg, míg jogi képviselője, dr. Schwarz József helyett dr. Fekete László foglalt helyet az ügyvédi emelvényen. A közönség soraiban teljes számban megjelentek a színházulat érdekelte tagjai, akik a tárgyalás menetét élénk felvezetés és nemtelzés nyilvánításokkal kísérték.

A tárgyalás megnyitása után a megjelent és értesített hitelezőket vette számba Kulir bíró. A hitelezők részben személyesen jelenek meg, részben ügyvédekkel képviseltetik magukat.

Az iratok ismertetésénél megállapította a bíró, hogy Andor a bírói felszólítások ellenére sem helyezte elnöki lelébe a mintegy húszmillió koronányi összeget, amely a kényszeregyezségi eljárás megindításához szükséges. Megállapítás nyert azonban az, hogy háromszáz ezer koronát lelébe helyezett, ez az összeg azonban csak a hitelezési díjakra elegendő.

Ezután

Andor Zsigmond

kihallgatása következett, aki a kérdésekre elmondotta, hogy a lelébe helyezendő húszmillió koronát az idő rövidsége miatt már nem tudta előteremteni és ezért rövid haladékokat kér arra, hogy előteremtsen az összeget.

Kulir bíró: Miért kérte csak július 10-én a csődön kívüli kényszeregyezségi és miért nem hamarabb?

Andor: Mert nem volt rá szükség.

— Mennyi volt a színház havi bruttó jövedelme?

— Havonta 200—250 millió korona, amiből csak a művészi személyzet havi fizetése 200 millió korona. A zenekar 22 millió korona,

míg a műszaki személyzet havi gázja 40 millió. Így azután a színház nem is lehetett rentábilis vállalkozás.

— Mikor kezdte rendellenül fizetni a tagok járándóságait?

— A múlt év december óta, de azóta néhány tag kivételével mindenki megkapta a fizetését.

— Egy színigazgatónak első kötelessége a tagok fizetése.

— Ez igaz, de díratot is kell vásárolni, színészegyesületeket fizetni és ott vannak a súlyos jogdíjak.

— De hát miért nem készítette el a végleges mérleget, amelyet előír a törvény?

— Nem állott elegendő idő a rendelkezésemre.

Kulir bíró: Ez nem áll, mert annyi idő alatt akár a Csongrádi Takarékszövetkezet mérleget is el lehetett volna készíteni.

A vagyonfelügyelő jelentése.

Dr. Tóth Imre vagyonfelügyelő jelenésében elmondta, hogy Andor vagyoni viszonyaira vonatkozólag az adatokat hivatalosan nem tudta megszerezni. Andor az ilyen irányú felszólításoknak nem tett eleget s így jelentését ennek következtében a városi számvevőség jegyzőkönyveiből, színházi pörök tárgyalási adataiból és a színészek bemondásai alapján készítette el.

Elmondja a jelentés, hogy Andor már Palóczytól olyan terheket vett át, hogy azokat elviselni alig-alig lehetett. E nehézséget tetőzte még az, hogy a színháznak sem volt forgótőkéje. 1924-ben már végrehajtást vezettek a színház ellen. 1925-ben 31 végrehajtás történt. Andor ezeket a pöröket igyekezett elhuzni, hogy pörönkívüli egyezségeket kössön. Ez részben sikerült neki.

A színház hevenyészetten összeállított pénztárgyűjtőjéből kitétnék, hogy az 1925—26. évben a színház bruttóbevétele hárommilliárd 735 892 720 korona volt. A kiadása ugyanannyi. Hogy a kiadások milyen tételekből származnak, az nem állapítható meg.

A város segélyezése tülésen és világításán kívül 8000 aranykorona volt. Ennek a 8000 koronának a bevételeirovatban kellett volna szerepelnie. Hiányzik a pénztárkönyvből Andor fizetése. Miből tartotta fenn magát és családját? Információm szerint Andor egyéni lakásuk kiadásai nagyban hozzájárultak a színház fizetési képtelenségéhez.

Az eddig bejelentett

követelések

összege 700 millió korona. Ez azonban még nem teljes. A tagok közül sokan nem jelentették be követelésüket.

— Andor csak 533 millió koronát vall be. Még ezt az összeget sem látom biztosítva a meglévő vagyonból, mert a színházi felszerelés nem kielégítési alap s ha el is árvereznék, 100 millió koronánál többet nem lehetne érle kapni. A lakásberendezés Faith Elza tulajdona. Erre vonatkozólag Andor azt mondotta, hogy hálósobababurát 1924-ben eladta Faith Elzának. Ennek értékét is tulbecsülték. Nem ér többet 25 millió koronánál. Ilyen körülmények között a hitelezők szempontjából nem talállok megnyugtató biztosítékot.

— A vásárhelyi színházba, mondja a vagyonfelügyelő, saját pénztárosomat töltem be, hogy a bevételeit ellenőrizsem és hogy a tagok naponta kapjanak valamit. Andor azonban ezen intézkedésemet nem akceptálta.

— A pénztári jegyzékeket átvizsgálva megállapítottam, hogy egyik-másik tagnak nagyobb kifizetést összeg van feltüntetve, mint amennyit az tényleg kapott. A különbözetet Andor használta fel. A kiadási rovatban is több van bejegyezve, mint amennyit tényleg kifizettek. Amikor a tagok Vásárhelyen valósággal éheztek, akkor Andor csak autót jart be Szegedre és nem az olcsó vasúton. Engedélyem és beleegyezésem nélkül Vásárhelyen drága vendég-szerepléseket rendezett, amidőn fizetett tagjai Szegeden pihentek. Ez napi 400 ezer korona felesleges kiadást jelentett.

— Mindezek összefoglalása után kijelentem, hogy Andor Zsigmond kényszeregyezségi eljárását komolytalannak tekintem.

Andor válasza a vagyonfelügyelő jelentésére.

A vagyonfelügyelő jelentése után Kulir bíró több kérdést intéz Andor Zsigmondhoz.

— Miért nem tett eleget a vagyonfelügyelő rendelkezésének?

— Utolsó pontig eleget tettem.

— A vásárhelyi pénztárjelentésre vonatkozóan van-e megjegyzése?

— Nem felel meg a valóságnak ez a jelentés, legnagyobb részben pletykákon alapul.

— Mennyit ér a felszerelés?

— Nyolcszázmillió koronát. Itt megjegyzem, hogy a vagyonfelügyelői jelentésből hiányzik a ruházati 300 millió tétel. Ez sokat változtat a dolgon. Különben is színházam fizetési képtelensége nem lokális jelenség, hanem országos. Engem azonban a múlt évi hatszázmillió adósságom juttatott a tőnk szélére.

Most ismertette Andor fizetési zavarának egyéb okait. Elmondotta, hogy 1925 május havában vette észre, hogy a fennálló 400 millió korona adóssága anyagi romlást okozza. Fizetési képtelenségét felélen bizonyossággal 1925 szeptember havában konstata. Szabad vagyont ma felmutatni nem tud, amelyből hitelezőit ki tudná elégíteni és csak a jövő színi évad várható jövedelmét tudja lekötöni hitelezőinek.

Kulir bíró: Van-e valami kérelme?

Andor: Igen. Kérek 15 napi haladékokat arra, hogy a húszmillió koronás eljárási összeget előteremtsen és hogy a végleges mérleget elkészíthessem.

— Mi van az autózással?

— Nem felel meg a valóságnak. Mindössze kétszer ültem autón, akkor is Elek vásárhelyi bankigazgató szíveségéből.

— Válaszoljon még arra, hogy saját céljaira mekkora összeget fordított?

— Eredetileg húszmillió koronát vettünk be a pénztárjegyzékbe. Később azonban csak 8—9 millió koronát fordítottunk saját céljainkra,